

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 16

Tánh đa sâu trời phú cho thường hay cảm kích,
Thấy trăng hoa tâng khuyết cũng thương tâm.
Huống chi chánh thân tôi bạc mạng muôn phần,
Thì tôi tránh sao cho khỏi tủi trộm khóc thầm.
Hồng-quân kia thường ghen ghét khách hồng-quần
Sắc tài chi đó mà ông đọa đày tẩm thân,
Sao ngày rày mảnh thuyền-quyên phiêu lưu cùng bốn bể,
Nhớ những hồi hò quế đầy sân,
Lại trong tâm ghi thậm câu cừ hận.
Những ôm sâu nuốt giận ngày đêm
Kia thù nhà nợ nước chưa vẹn đền,
Bởi vậy nên không ngọt nổi thảm phiền.
Thôi thôi nay gặp hồi giai-tuyệt xuân-thiên;
Ta hãy gát sầu giả dạng làm quên,
Chón Hồ-tây để bước băng miềng
Thưởng xuân ngoạn cảnh cho thỏa nguyên bấy lâu,
Kia kia ngó trên non tuyết phủ bạc đầu
Mai nở bên đường sắc trắng phau-phau
Bông Mẫu-đơn đỏ chói khoe màu,
Đầy trời hoa nở như chào cái cảnh xuân-thiên.